

[Arne Melchior]

heder kontrollerer også syriske myndigheder ankommende ved deres indrejse i f.eks. Beirutslufthavn.

KV's betænkning bidrag forholder sig heller ikke til serien af svar på, hvordan andre lande, nordiske og EF-landene, praksis er i disse sager. Det har da lidt relevans – jeg vil personlig mene, at det har megen relevans – at vide, at de lande, vi er så tæt knyttet til både ved forskellige alliancer og ikke mindst i praksis, leve-måde og retsopfattelse, for de flestes vedkom-mende kommer til et helt andet resultat end det, som regeringen kommer til.

Til slut har jeg en bemærkning til Fremskridtspartiets betænkning bidrag, hvor der øverst på side 6 i betænkningen står, at »frem-mede strømmer ind til hele verdens socialkon-tor: Danmark.«

Det er ikke, fordi jeg har særlig lyst til at diskutere den slags ting med Fremskridtsparti-et eller med fru Pia Kjærsgaard personlig, men jeg vil godt have sagt i denne debat, at det er en total misforståelse, at Danmark er hele ver-dens socialkontor. Der er i forhold til befolk-ningernes størrelse flere udlændinge, der strømmer til Norge, til Sverige, til England, til Holland, til Belgien, til Frankrig, til Tyskland, til Østrig og til Italien. Det har jeg sort på hvidt, at sådan forholder det sig. Hvis Dan-mark var hele verdens socialkontor, skulle vi have den 10- eller 20-dobbelte tilstrømning til Danmark af, hvad vi har. Vi har faktisk færre asylansøgere end alle disse mange lande i Nor-den og EF, som jeg her har nævnt, så hvis vi er hele verdens socialkontor, er vi det altså i tred-jе række, og der er en halv snes andre lande, der er os nærstående både geografisk og på an-den måde, som væsentligt mere har rollen som socialkontor.

Det er en hånlig måde at omtale dansk prak-sis på, for den er forkert, og det er en hånlig måde at omtale mængden af mennesker på, der søger tilflugt: som om de alle sammen kom her for at tage noget op af lommen på fru Pia Kjærsgaard & co.!

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Lad mig til hr. Arne Melchior's bemærknin-ger om tilbagesendelsesproceduren læse føl-gende spørgsmål, nr. S 437, som jeg har stillet, op:

»Vil ministeren med henvisning til spørgs-mål nr. S 445 af 19. januar 1988 fra Pia Kjærsgaard (FP) oplyse, om han nu er bekendt med tilfælde, der dokumenterer, at asylansøgere, der efter at have fået afslag på asyl i Danmark er blevet sendt tilbage til, hvor de kom fra, se-nere er blevet forfulgt i deres hjemland med fængsel, tortur eller henrettelse?«

Der er i sidste uge kommet det svar fra mini-steren, at Direktoratet for Udlændinge over for Justitsministeriet har oplyst, at man fortsat ikke er bekendt med tilfælde, hvor hjemvendte asylansøgere er blevet udsat for forfølgelse med baggrund i de forhold, der har foreligget for danske myndigheder ved deres stillingta-gen til asylansøgningen, og at ministeren kan henholde sig til det pågældende svar.

Det synes jeg er ret interessant, når vi disku-terer denne problemstilling.

(Kort bemærkning).

Ebba Strange (SF):

Der er flere gange i Retsudvalget stillet spørgsmål, der minder om det, hr. Tom Behnke nu refererer at han har stillet, og jeg kan sige, at de svar, vi har fået, svarer til det, hr. Tom Behnke citerer.

Men på et tidspunkt – jeg kan ikke huske hvornår, det er et par år siden – fik vi det svar, at direktoratet ingen mulighed havde for og heller intet ønske havde om at følge, hvad der hændte med de mennesker, som man udviste fra Danmark. Derfor ved direktoratet det naturligvis ikke, for det følger ikke de mennesker. I det øjeblik de er sendt ud af landet, er det slut med at følge dem fra dansk side, og derfor ved man det ikke fra de danske myndigheders side. Man ved det derimod fra nogle private organi-sationer, som prøver at følge dem.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Tom Behnke bruger jo den praksis at give nogle oplysninger, der ikke kan bruges til noget, for den omstændighed, at noget sådant ikke er direktoratet bekendt, kan ikke give no-get som helst udsagn om, hvorvidt det fore-kommer. Direktoratet for Udlændinge i Dan-mark har jo ikke pligt til og har ikke folk på stedet til at finde ud af, om sådan noget er fo-rekommet.